

ტამარზე

მთაზე ვაშენე ტამარი.
ნაშენი არა იყო რა;
შემეწეოდა ერთგულად
საწყალი ხარი ნიკორა, -
აღმართებსა და კლდეებზე

ქვისა და ხე-ტყის მთრეველი
შენ დაუმკვიდრე ნიკორას,
უფალო სასუფეველი!
ტაეპი.

მომხსნა სიკვდილის ნამგალმა,
საფლავს მქნა ჩამონაყარი.

დავტოვე ცოლი ლამაზი,
ცხენი და კოშკი მაღალი...

ცხენი უკულმა აჰკაზმეთ,
ცოლმა დაიჭრას კავები,
ხმალი ხელთ დამაჭერინეთ
დამიწებული მკლავებით,
დაფას დაჰკარით, მიმღერეთ,
სთქვით შოთას ტკბილი